

som ikke synes om denne Sprogbrug, men lad mig sige: denne borgerlig-liberale Regering i Modsætning til en socialdemokratisk-borgerlig-antiliberal Regering var ganske overflødig og unødvendigt, og det kunde lige saa godt som et enkelt æret Medlem af det andet høje Ting begive sig paa en Rejse til det fjerne Østen og først vende hjem, naar det højtærede Medlem og hans Parti traadte i Funktion som Ministerium. Lad mig hertil bemærke, at Landstinget har den Funktion, som det ærede Medlem ogsaa ønsker, at hans Parti skal være i Besiddelse af, nemlig den at gøre Udviklingen saa jævn og rolig som muligt, at være antirevolutionært, som det ærede Medlem udtrykte sig, og ligesom Socialdemokratiet gøre alt, hvad det formaar for at hindre de store Katastrofer. Det er netop det, som Landstinget ifølge vor Forfatning er sat til at gøre, Landstinget er sat til at være Forfatningens Vogter paa den nævnte Maade. Det kan jo nemlig være, at Vælgerbefolkningen kan agitatorisk piskes op til at ville et eller andet, som den ved nøjere Eftertanke vil komme til at fortryde, og det vil da efter min Formening være Landstingets Opgave at raabe et Stop, raabe et: Tænk dig om, til denne Vælgerbefolkning. Men er det et Krav, der bundes dybt i Folkevillien, vil efter vor Forfatning dette Landsting ikke i det lange Løb kunne sætte sig imod det, kunne træde op derimod, med andre Ord: ikke kunne standse en Udvikling. Men det kunde jo hælde sig, at det nuværende Socialdemokrati, naar det som det antirevolutionære Parti, som det siger sig at være, en Gang fik Flertal ikke alene i dette, men ogsaa i det andet høje Ting, og det saa fik andre mere revolutionære Grupper af bolschevikkisk eller kommunistisk Art at kæmpe med, saa kunde indse, at Landstinget ogsaa kunde gøre sin Nytte. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde endvidere, at han havde siddet i dette Ting, da Socialdemokraterne kun var et Faatal, men i Løbet af den sidste Menneskealder var det vokset til 4 Dusin, og han mente ikke, det behøvede at tage lang Tid, før dette Parti havde naaet de 6½ Dusin og dermed var Flertal i dette høje Ting. Jeg vil nu tro, at det gaar en Smule langsommere med at faa samlet de sidste Par Dusin end med at faa de første. Jeg tror, den Rolle, Socialdemokratiet har spillet som Regeringsparti ude omkring i Europas Stater og som Reparatører, hvor de skulde bringe syge Samfund Helsebød for deres Saar, har været saa som saa; den har ikke

været heldig. Jeg tror derfor, at naar man har set dette, er man mindre fristet til at ville have de socialdemokratiske Læger til at lave deres Forsøgskure paa Samfundet; og jeg tror derfor, det kan tage nogen Tid — og jeg haaber, det vil tage meget lang Tid —, før de naar at blive Regering herhjemme, for det gaar jo det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og Socialdemokratiet i nogen Grad, som det gik Macbeth. Jeg kan huske fra den Tid, da jeg gik i Skole i Sorø, hvor vi skulde oversætte Macbeth ordret fra Engelsk, at Macbeth et Sted siger: „Jeg har ingen Sporer til at prikke min Hensigts Sider med, men en rullende Ærgerrighed, som springer over sig selv og falder ned paa den anden Side.“ Se, Socialdemokratiet og det højtærede Medlem har heller ikke rigtig Sporer til at prikke sin Hensigts Sider med. Saa længe de er i Opposition, hvor de kan give frie Tøjler og frit Løb, er der ingenting i Vejen, saa kan de love og sige en hel Del Ting, som de gerne vil, og de kan skabe Illusioner for en Række Vælgere. Men naar de saa selv kommer til, tror jeg, at de heller ikke har Sporer, og saa kommer dette, at de springer over sig selv paa Grund af deres rullende Ærgerrighed og saa falder ned, og de falder ned paa den anden Side, hvor de ikke skal regere, hvad de ikke kan, men hvor de skal regeres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det glædede mig at høre det ærede Medlem Hr. Ibsen udtale sig for Indførelsen af Spørgetimer. Det ærede Medlem Hr. Heilesen og jeg har jo gentagne Gange tidligere her i dette Ting fremhævet det hensigtsmæssige og formaals-tjenlige i at gaa til Indførelsen af saadanne Spørgetimer, og i sidste Samling stillede mit Parti et Forslag herom til Udvalget for Forretningsordenen, men det viste sig, at der ikke indenfor dette Udvalg kunde opnaas tilstrækkelig Tilslutning til Forslagets Gennemførelse. Jeg haaber, at de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ibsen nu er fremkommet med, vil give Anledning til Overvejelse af denne Sag ogsaa fra anden Side. Det ærede Medlem fremhævede, at det, som saadanne Spørgetimer væsentligst skulde bruges til, var Behandlingen af rent lokale Spørgsmaal. Det vil det vel ogsaa nok blive i al Almindelighed, men jeg vil gøre opmærksom paa, at i England, hvor Spørgetimen er en meget gammel Institu-